

odbor veřejné správy, dozoru a kontroly
náměstí Hrdinů 1634/3
Praha 4
140 21

Č. j. MV- 52648-4/ODK-2015

Praha 17. dubna 2015
Počet listů/stran: 5/10

R O Z H O D N U T Í

Ministerstvo vnitra, odbor veřejné správy, dozoru a kontroly (dále též jako „odvolací orgán“), rozhodlo v souladu s ustanoveními § 16 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve spojení s ustanovením § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), o odvolání Mgr. Bc. Jakuba Michálka, narozeného dne 6. února 1989, bytem Zenklova 841/193, 180 00 Praha 8 (dále jako „žadatel“ nebo „odvolatel“), proti rozhodnutí hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy (dále také „povinný subjekt“), ze dne 9. března 2015, č. j.: MHMP171953/2015, MHMP283780/2015 o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací, podaném odvolatelem dne 17. března 2015

t a k t o :

Podle § 90 odst. 1 písm. b/ správního řádu s e rozhodnutí hlavního města Prahy, Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 9. března 2015, č. j. MHMP171953/2015, MHMP283780/2015, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace, r u š í a v ě c s e v r a c í povinnému subjektu – hlavnímu městu Praze, Magistrátu hlavního města Prahy k novému projednání.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Ministerstvu vnitra (dále též jako „nadřízený správní orgán“ nebo „odvolací orgán“) bylo dne 2. dubna 2015 v souladu s § 16 InfZ postoupeno odvolání výše uvedeného žadatele proti rozhodnutí povinného subjektu ze dne 9. března 2015, č. j.: MHMP171953/2015, MHMP283780/2015, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací (dále též jako „napadené rozhodnutí“), a to včetně spisového materiálu (k postoupení došlo přípisem povinného subjektu ze dne 30. března 2015).

Z předloženého správního spisu vyplynuly následující skutečnosti rozhodné pro posouzení napadeného rozhodnutí:

Dne 3. února 2015 obdržel Magistrát hl. města Prahy žádost člena Zastupitelstva hl. města Prahy Ing. Bc. Jakuba Michálka o poskytnutí informací podle § 51 odst. 3 písm. c/ zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, kterou požadoval následující informace:

1. *seznam adres nemovitostí, ve kterých se nacházejí byty v bytovém fondu hl. m. Prahy, které nejsou svěřeny městským částem (v minimálním rozsahu: ulice, číslo popisné/číslo orientační, parcelní číslo, městská část),*
  - *u každého domu seznam bytů v bytovém fondu a plochu jednotlivých bytů,*
  - *u každého domu, popř. bytu název správcovské společnosti spravující tento dům, popř. byt,*
  - *u každého bytu údaj, zda je tento byt pronajímán,*
  - *u bytů, které jsou pronajímány, výši nájmu za metr čtvereční, jméno (popř. název) nájemce, dobu nájmu.*
2. *seznam adres nemovitostí, ve kterých se nachází nemovitý nebytový majetek hl. m. Prahy, který není svěřen městským částem, (v minimálním rozsahu: ulice, číslo popisné/číslo orientační, parcelní číslo, městská část),*
  - *u každé nemovitosti seznam nebytových jednotek ve vlastnictví hl. m. Prahy, které nejsou svěřeny městským částem, a plochu jednotlivých jednotek,*
  - *u každé nemovitosti, popř. nebytové jednotky, název správcovské společnosti spravující tuto nemovitost, popř. jednotku,*
  - *u každé nebytové jednotky údaj, zda je tato jednotka pronajímána,*
  - *u jednotek, které jsou pronajímány, výši nájmu za metr čtvereční, jméno (popř. název) nájemce, dobu nájmu.*

Jelikož žadatel neobdržel žádnou reakci v patnáctidenní lhůtě dle § 14 odst. 5 písm. d/ InfZ, podal u povinného subjektu stížnost ve smyslu § 16a odst. 1 písm. b/ InfZ. Povinný subjekt tuto stížnost nadřízenému správnímu orgánu nepředal, nýbrž přistoupil k vyřízení žádosti. Povinný subjekt, za nějž v dané věci jednal odbor evidence, správy a využití majetku Magistrátu hl. města Prahy dne 9. března 2015 rozhodl, že citované žádosti se nevyhovuje s odkazem na § 51 odst. 3 písm. c/ zákona o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů. Své odmítnutí odůvodnil tím, že požadované informace mimo jiné také s ohledem na obsah § 59 citovaného zákona nesouvisí s výkonem funkce člena Zastupitelstva hl. města Prahy. Rovněž povinný subjekt uvádí, cituji: *„Žadatel také požaduje informace, jejichž zpřístupnění je chráněno zákonem (osobní údaje) a současně nelze v žádném případě dojít k závěru, že by veřejný zájem na jejich zpřístupnění převažoval nad zákonem obecně stanovenou ochranou.“*

S tímto závěrem žadatel nesouhlasil a napadl proto dne 17. března 2015 rozhodnutí povinného subjektu odvoláním. V něm vyjádřil své přesvědčení, že požadované informace souvisejí s výkonem funkce zastupitele, tím spíše, že je i členem kontrolního výboru zastupitelstva. Na podporu tohoto argumentuje tím, že koncepce bytové politiky byla dána usnesením zastupitelstva hl. města Prahy a kontrola postupu orgánů hl. města Prahy při nakládání s bytovým fondem, resp. kontrola respektování příslušného usnesení, je tak v plně kompetenci zastupitelstva, resp. jím zřízeného kontrolního výboru. Nakládání s nemovitým majetkem dle jeho názoru není vyhrazeno Radě hl. města Prahy, nýbrž spadá do působnosti zastupitelstva. Odvolatel taktéž vyvrací možnost povinného subjektu odepřít poskytnutí informací, které údajně nesouvisí s výkonem funkce člena zastupitelstva, jen proto, že příslušná žádost nebyla podána v režimu InfZ. Ochrana osobních údajů pak může být dle odvolatele důvodem toliko pro částečné odepření informace. V neposlední řadě nesouhlasí s výtkou, že by nesprávně určil povinný subjekt.

Odvolatel navrhuje, aby nadřízený správní orgán dle § 90 odst. 1 písm. b/ správního řádu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání.

II.

Ministerstvo vnitra předně dovodilo svou věcnou příslušnost k rozhodnutí o podaném odvolání ze dne 17. března 2015, a to s přihlédnutím k předmětu žádosti, resp. k povaze požadovaných informací, jimiž byly informace týkající se nemovitostí ve vlastnictví hl. města Prahy a nájmu bytů a nebytových jednotek. Nakládání s vlastním majetkem je nepochybnou součástí samostatné působnosti územního samosprávného celku, a proto i žádost o poskytnutí informací týkajících se evidence majetku a majetkoprávních vztahů byla povinným subjektem (hl. městem Praha) vyřizována v jeho samostatné působnosti (srov. § 20 odst. 6 InfZ a *contr.*). S ohledem na § 20 odst. 6 InfZ lze konstatovat, že i žádost o poskytnutí informací

vyřizoval povinný subjekt ve své samostatné působnosti, a tudíž i rozhodování o odmítnutí žádosti bylo rozhodováním v samostatné působnosti hlavního města Prahy. V této souvislosti je třeba s ohledem na ustanovení § 178 odst. 2 správního řádu konstatovat, že v oblasti samostatné působnosti je obecně (tj. s výjimkou specifických případů) nadřízeným orgánem kraje (dle § 1 odst. 1 zákona o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, je hlavní město Praha krajem i obcí) Ministerstvo vnitra.

Povinný subjekt předal odvolání nadřízenému orgánu dne 2. dubna 2015. Ve svém dopise č.j. MHMP171953/2015, MHMP283780/2015 ze dne 30. března 2015 povinný subjekt podotkl, že dle § 68 odst. 2 zákona o hl. městě Praze je to právě rada, která rozhoduje o nájmech bytů a nebytových prostor a že tyto věci nejsou projednávány zastupitelstvem. Povinný subjekt dále oponuje názoru odvolatele, že měl k jeho žádosti přistupovat jako k žádosti podané podle InfZ. Taktéž vytýká odvolateli, že nesprávně označil povinný subjekt - adresáta žádosti o informace.

Ministerstvo vnitra dále konstatuje, že odvolání bylo podáno včas a obsahuje veškeré zákonem předepsané náležitosti. Odvolání povinný subjekt obdržel 17. března 2015, tj. ve lhůtě stanovené v § 83 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 20 odst. 4 InfZ.

Odvolací orgán poznamenává, že odvolatele vyrozuměl v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu o jeho procesních právech (dopisem č.j. MV-52648-2/ODK-2015 ze dne 7. dubna 2015). Ten však v uvedené lhůtě (do 15. dubna 2015) této možnosti nevyužil.

III.

Ministerstvo vnitra přezkoumalo na základě odvolání postup povinného subjektu (včetně skutečností uváděných odvolatelem) a dospělo k závěru, že toto rozhodnutí je nutné zrušit. Tento závěr zastává Ministerstvo vnitra z následujících důvodů:

Předně musí Ministerstvo vnitra přisvědčit odvolatelově námitce, že požadované informace (v podstatě se jedná o přehled bytového fondu a nebytových prostor, včetně údajů o příslušných nájemních smlouvách), souvisejí s výkonem funkce člena Zastupitelstva hlavního města Prahy. Územní samosprávný celek – hlavního města Prahy spravuje a hospodaří s vlastním majetkem, přičemž zásadní kompetence při nakládání s majetkem svěřuje zákon Zastupitelstvu hlavního města Prahy. Zastupitelstvo je zejména tvůrcem plánu finančního hospodaření hl. města Prahy, neboť § 59 odst. 2 písm. e/ zákona č. 131/2000 Sb. mu vyhrazuje (po projednání s městskými částmi) schválení rozpočtu hlavního města Prahy. Jistě nevýznamnou položku v rozpočtu hlavního města Prahy jsou i příjmy a výdaje spojené se správou nemovitého majetku. Proto ani skutečnost, že § 59 odst. 2 a 3 zákona o hl. městě Praze výslovně nevyhrazuje zastupitelstvu rozhodování

o uzavírání nájemních smluv (přičemž tuto kompetenci zároveň nesvěřuje ani Radě hl. města Prahy), nemůže povinný subjekt použít jako argument na podporu svého názoru, že *požadované informace mimo jiné také s ohledem na obsah § 59 zákona o hl. městě Praze nesouvisí s výkonem funkce žadatele jako zastupitele.*

Z formulace žádosti člena Zastupitelstva hlavního města Prahy je zřejmé, že využil svého práva dle § 51 odst. 3 písm. c/ zákona o hl. městě Praze (jež je ekvivalentem ustanovení § 82 písm. c/ zákona o obcích). Smyslem práva člena zastupitelstva požadovat od zaměstnanců hl. města Prahy zařazených do Magistrátu hl. města Prahy (jakož i od zaměstnanců právnických osob, které hlavní město Praha založilo nebo zřídilo) informace ve věcech, které souvisí s výkonem jejich funkce, nepochybně spočívá v tom, aby člen Zastupitelstva hl. města Prahy mohl získávat informace relevantní pro jeho rozhodování na jednání zastupitelstva, tedy pro jeho podíl na utváření vůle zastupitelstva jakožto orgánu, jímž hl. město Praha jedná a rozhoduje. Z tohoto hlediska lze mít za to, že poskytování informací, které se vztahují k výkonu funkce člena zastupitelstva, není jejich zpřístupňováním vně obce/hl. města Prahy, ale naopak jejich „distribucí“ v rámci obce/hl. města Prahy jakožto veřejnoprávní korporace (právnické osoby). Právo člena Zastupitelstva hlavního města Prahy na informace ve smyslu § 51 odst. 3 písm. c/ zákona o hl. městě Praze můžeme charakterizovat jako specifické „informační oprávnění“ člena zastupitelstva, které je ovšem omezeno jen na informace týkající se *výkonu jeho funkce*. Pro získání ostatních informací, tedy informací nesouvisejících s výkonem funkce člena zastupitelstva, může zastupitel využít obecný zákon č. 106/1999 Sb., zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, v platném znění, případně jiné předpisy.

V této souvislosti je třeba poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2013, čj. 8 Aps 5/2012-47, dle něhož je nutno *pro poskytování informací členům zastupitelstva obce podle § 82 zákona o obcích použít procesní úpravu obsaženou v InfZ*, je-li povinný subjekt podle zákona o obcích zároveň povinným subjektem podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Nejvyšší správní soud pak dále v citovaném rozhodnutí konstatoval, že povinností žadatele o informaci není právně kvalifikovat, podle jaké zákonné normy se domáhá informace na povinném subjektu. Je naopak úkolem povinného subjektu posoudit, o jaké informace se ve skutečnosti jedná a podle kterého právního předpisu má postupovat při jejich poskytnutí, případně jejich odepření.

Odvolatel tak správně napadl postup povinného subjektu, který dále nezvažoval, zda jsou požadované informace, dle jeho názoru nesouvisející s výkonem funkce člena Zastupitelstva hl. města Prahy, zpřístupnitelné dle obecné právní úpravy, tj. InfZ. Povinný subjekt sice (zřejmě se znalostí výše uvedeného judikátu) aplikoval na vyřízení žádosti procesní pravidla daná zákonem o svobodném přístupu k informacím, tedy vydal o odmítnutí žádosti rozhodnutí v souladu s § 15 odst. 1 tohoto zákona, ale až na ochranu části požadovaných informací z důvodu

ochrany osobních údajů, se možností sdělit požadované informace v režimu InfZ nezabýval. Jinak řečeno, v souladu s citovaným soudním rozhodnutím měl povinný subjekt posoudit, zda poskytnutí informací, které nepovažuje za vztahující se k výkonu funkce zastupitele, brání některých ze zákonných důvodů (viz § 7-12 InfZ). Pokud by tomu tak nebylo, měl je v souladu s § 14 InfZ vydat.

S naznačenou domněnkou povinného subjektu, že *požadované informace jsou navíc chráněny zákonem coby osobní údaje a v žádném případě nepřevažuje veřejný zájem na jejich zpřístupnění*, musí odvolací orgán nesouhlasit. Ve vztahu k nájemcům či nabyvatelům majetku územního samosprávného celku je totiž třeba aplikovat výjimku ze zákonné ochrany osobních údajů obsaženou v 8b InfZ, dle níž *povinný subjekt poskytne základní osobní údaje o osobě, které poskytl veřejné prostředky*. Pojem „veřejné prostředky“ v intencích legální definice tohoto pojmu, zakotvené v zákoně č. 320/2001 Sb. o finanční kontrole ve veřejné správě, a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů, totiž zahrnuje nejen *veřejné finance*, nýbrž i *věci, majetková práva a jiné majetkové hodnoty* patřící v tomtéž zákoně vymezeným subjektům. Jinak řečeno, pojem veřejné prostředky nezahrnuje toliko platby finančního charakteru, ale má mnohem širší dopad. Proto poskytne-li např. územní samosprávný celek smluvně určité osobě veřejné prostředky ve výše uvedeném smyslu – např. nemovitý majetek obce (ať již na základě kupní, nájemní či jiné smlouvy) –, měly by být osobní údaje druhé smluvní strany v intencích § 8b při respektování aktuální judikatury zveřejnitelné. Ke zveřejnění lze nicméně v těchto případech přistoupit až poté, co budou dané prostředky skutečně (právně) poskytnuty, tj. až po uzavření příslušné smlouvy (tedy nikoliv již po rozhodnutí příslušného orgánu územního samosprávného celku, kterým je daná majetková dispozice schválena - takové rozhodnutí má samo o sobě pouze interní povahu).

Pakliže jsou osobní údaje nájemců majetku územního samosprávného celku zveřejnitelné, není důvodu je tajit ani před členy jeho nejvyššího orgánu.

Odvolací orgán navíc nemůže bezvýhradně souhlasit s názorem povinného subjektu vyjádřeného v předkládací zprávě, a sice že *rozhodování o všech právních jednáních týkajících se nájmu bytů a nebytových prostor je v kompetenci Rady hl. města Prahy bez dalšího*. Jak již bylo, zdůrazněno, zákon o hlavním městě Praze výslovně rozhodování o nájmu bytů a nebytových prostor nesvěřuje ani zastupitelstvu ani radě, a náleží tak mezi tzv. zbytkové kompetence rady ve smyslu § 68 odst. 3 citovaného zákona. Ovšem rada může rozhodovat jen, pokud si konkrétní samosprávnou záležitost zastupitelstvo nevyhradí, s čímž koresponduje i § 59 odst. 4 téhož zákona. Ač třeba fakticky zastupitelstvo o nájmech nerozhoduje, zákon jeho rozhodovací pravomoc předpokládá a nemůže být proto s odkazem na současnou/běžnou praxi popírána. Nehledě na to, že informace o stávajícím využití pražského bytového fondu/nebytových prostor mohou vést jednotlivé zastupitele

k návrhu vyloučit z rozhodování o nájmech radu a předložit zastupitelstvu ke zvážení využití svého práva dle § 59 odst. 4 zákona o hl. městě Praze.

Určení, zda má zastupitelstvo v řešeném případě (uzavírání nájemních smluv) rozhodovací kompetenci, je pak zásadní pro určení rozsahu informací poskytovaných členovi zastupitelstva v souvislosti s výkonem jeho funkce. Na tomto místě si dovoluujeme upozornit na stanovisko našeho odboru č. 7/2011 [Rozsah informací poskytovaných členovi zastupitelstva obce v souvislosti s výkonem jeho funkce](#), které je dostupné též na internetové adrese www.mvcr.cz/odk.

Příslušná ustanovení zákona o obcích, zákona o krajích a zákona o hl. městě Praze informace, které se týkají funkce člena zastupitelstva, podrobněji nespecifikují a neupravují ani rozsah, v němž má člen zastupitelstva územně samosprávných celků k těmto informacím garantovaný přístup, tj. nestanoví, zda člen zastupitelstva může v souvislosti s výkonem své funkce získat i informace, které jsou jinak obecně vyloučeny ze zpřístupnění z důvodu zákonem stanovené ochrany (např. osobní údaje, obchodní tajemství, utajované informace apod.). Odpověď na obě tyto otázky je proto nutné hledat výkladem.

Informace, které se vztahují k rozhodovacím pravomocem zastupitelstva, musejí být členovi zastupitelstva poskytnuty bez omezení (včetně případných zaznamenaných osobních údajů a obchodního tajemství), neboť jejich komplexní znalost je faktickou podmínkou, aby se mohl účinně podílet (nebo alespoň potencionálně podílet) na konkrétním rozhodování zastupitelstva. Ve vztahu k těmto rozhodovacím pravomocem tedy jednoznačně převažuje nezbytnost jejich zpřístupnění zastupiteli nad právním řádem předvídanou ochranou, takže poskytnutí i zákonem chráněných informací lze považovat za přípustné. Z principu proporcionality nicméně vyplývá, že členovi zastupitelstva se tyto údaje vydají jen v nezbytně nutném rozsahu pro výkon jeho funkce, tj. jen v rozsahu nutném pro jeho účast na rozhodování zastupitelstva. V konkrétních případech bude na členovi zastupitelstva, aby prokázal, že určitý jinak chráněný údaj nezbytně nutně potřebuje pro své rozhodování na zasedání zastupitelstva (v pochybnostech bude ovšem nutné mít za to, že znalost údaje vztahujícího se k rozhodovací pravomoci zastupitelstva je pro podíl zastupitele na rozhodování zastupitelstva nezbytná).

Na základě výše uvedeného proto můžeme shrnout, že povinný subjekt měl požadované informace v souladu s § 51 odst. 3 písm. c/ zákona o obcích poskytnout, neboť se vážou k jeho rozhodovacím pravomocem.

IV.

Odvolací orgán považuje za vhodné vyjádřit se i k stížnosti žadatele podané dle § 16a odst. 1 písm. b/ InfZ poté, co v zákonné lhůtě neobdržel odpověď na svoji

žádost. Jelikož zákon o hlavním městě Praze neupravuje lhůtu pro poskytnutí informací na žádost člena zastupitelstva, musí se povinný subjekt řídit příslušným ustanovením zákona o svobodném přístupu k informacím. Tento zákon ukládá povinnému subjektu *poskytnout informaci v souladu se žádostí nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění; je-li zapotřebí licence podle § 14a, předloží povinný subjekt v této lhůtě žadateli konečnou licenční nabídku*. V konkrétním případě lhůta pro poskytnutí informace počala běžet dne 4. února 2015 a skončila 18. února 2015. Z dokumentů nadřízenému orgánu dostupných je evidentní, že povinný subjekt žádost stěžovatele v zákonem předpokládané lhůtě nevyřídil. Stěžovatel proto využil zákonné možnosti bránit se proti nečinnosti povinného subjektu.

Povinný subjekt při vyřizování předmětné žádosti sice nerespektoval zákonnou 15-ti denní lhůtu, nicméně žádost vyřídil, když dne 9. března 2015 rozhodl o jejím odmítnutí. Překročení lhůty pro vyřízení žádosti je jistě třeba povinnému subjektu vytknout a apelovat na něj, aby v budoucnu důsledně zákonnou lhůtu dodržoval; nicméně nemůže být důvodem pro přikázání zjednání nápravy ve smyslu § 16a odst. 6 písm. b/ InfZ. Rozhodnutí nadřízeného orgánu, aby povinný subjekt žádost vyřídil, by v daném případě nejen odporovalo zákonu, ale i zjištěnému skutkovému stavu, protože se tak již do okamžiku rozhodování o stížnosti stalo, byť opožděně. V situaci, kdy byla žádost vyřízena, i když v rozporu s § 14 odst. 5 písm. c/ InfZ, neumožňuje zákon nadřízenému orgánu „potrestat“ nedodržení lhůty jinou sankcí či uložit adekvátní opatření k nápravě (vrátit promeškaný čas nelze). V souladu s § 16a odst. 6 InfZ může nadřízený orgán po přezkumu postupu povinného subjektu rozhodnout pouze tak, že postup potvrdí (viz písm. a/) nebo povinnému subjektu přikáže, aby ve stanovené lhůtě žádost vyřídil (viz písm. b/), či usnesením věc převezme a informaci poskytne sám nebo vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti; tento postup nelze použít vůči orgánům územních samosprávných celků při výkonu samostatné působnosti (viz písm. c/).

Nadřízený orgán přezkoumává postup povinného subjektu, resp. to, zda byla žádost z věcného hlediska povinným subjektem řádně vyřízena, podle skutkového stavu v době svého rozhodování. Proto může postup povinného subjektu potvrdit i v případě, že informace byly poskytnuty, resp. žádost byla v souladu s InfZ vyřízena (z věcného hlediska) i po překročení zákonných lhůt (tento nedostatek by pak byl vytknut v odůvodnění, ale sám o sobě by nebyl důvodem pro vrácení věci povinnému subjektu) viz Komentář k InfZ., Furek, Rothanzl, *Zákon o svobodném přístupu k informacím, komentář*, Linde Praha, 2010).

Z předložené dokumentace dále vyplývá, že povinný subjekt a žadatel se do jisté míry prou o to, zda žadatel označil správně povinný subjekt. Navíc povinný subjekt vyvozuje z nesprávného označení povinného subjektu i oprávněnost pochybností o možnosti subsidiárního použití InfZ. V této souvislosti je třeba zmínit interpretační přístup, zastávaný právní teorií i praxí, dle něhož je povinným

subjektem územní samosprávný celek a nikoliv samostatně jeho jednotlivé orgány. Takový přístup je příznivý rovněž pro žadatele o informace, kteří nestojí před nutností zvažovat, na který orgán samosprávy se mají obrátit, protože postačí, pokud žádost adresují územnímu samosprávnému celku – do jeho působnosti totiž náleží veškeré informace týkající se kteréhokoliv jeho orgánu. Srov. publikovaná právní věta rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2008, č.j. 3 As 13/2007-35 („*Tento povinný subjekt/ obecní úřad/tedy není oprávněn odložit žádost o informaci či tuto žádost zamítnout se zdůvodněním, že se nevztahuje k jeho působnosti, pokud se tato žádost týká činnosti jiného odboru či složky téhož obecního úřadu, než je ta, které byla žádost adresována.*“), a dále rozsudek téhož soudu ze dne 7. 8. 2007, č.j. 2 As 12/2007-79 („*Jedná-li se o informaci, která spadá do působnosti obcí bylo by přílišným formalismem – zakázaným mj. s ohledem na to, že právo na informace vyvěrá z čl. 17 Listiny základních práv a svobod – žádost odkládat, pokud by byla směřována nesprávné organizační složce či orgánu obce.*“).

Přestože § 51 odst. 3 písm. c/ zákona o hl. městě Praze předpokládá, že se člen zastupitelstva obrátí s žádostí o informace na zaměstnance zařazené do Magistrátu hl. města Prahy, resp. na Magistrát hl. města Prahy, vzhledem k principům dobré správy je třeba, aby orgán územní samosprávy každé podání posoudil především dle jeho obsahu a předmětu a následně jej předal k vyřízení příslušnému orgánu; opačný přístup by byl nadbytečným formalismem.

V.

Ze shora uvedených důvodů je odvoláním napadené rozhodnutí nezákonné a odvolací orgán proto přistoupil k jeho zrušení a vrácení věci zpět povinnému subjektu k novému projednání, jak stanoví § 90 odst. 1 písm. b/ správního řádu.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 20 odst. 4 písm. b/ InfZ nelze odvolat.

Otisk úředního razítka

Ing. Marie Kostruhová
ředitelka odboru

podepsáno elektronicky

Rozdělovník:

1. Stejnopis rozhodnutí zůstává součástí správního spisu a spolu s ním bude po nabytí právní moci a jejím vyznačení podle § 75 správního řádu doručen do vlastních rukou (s dodejkou) povinnému subjektu – hl. městu Praze, odboru evidence správy a využití majetku Magistrátu hl. města Prahy, nám. Franze Kafky 1, 110 00 Praha 1, k č.j. MHMP171953/2015, MHMP283780/2015
2. Stejnopis rozhodnutí bude doručen prostřednictvím systému datových schránek povinnému subjektu – hl. městu Praze, odboru evidence správy a využití majetku Magistrátu hl. města Prahy k č.j. MHMP171953/2015, MHMP283780/2015
3. Stejnopis rozhodnutí bude doručen odvolateli Mgr. Bc. Jakubovi Michálkovi prostřednictvím datové zprávy do datové schránky, IDDS 4memzkm
4. Stejnopis rozhodnutí zůstává součástí kopie spisu uložené u Ministerstva vnitra.

Vyřizuje: Mgr. Pavla Šupková
tel. č.: 974816593
e-mail: pavla.supkova@mvcv.cz